

V E R S E K

MELYEKET

FŐ TISZTELENDŐ

BÁTHORI GÁBOR

UR'

SZ. HIT-TUDOMÁNY TANÁRJA', — PESTI H. V. GYŰLEKEZET LELKI PASZTORA',
DUNAMELLÉKI H. V. EGYHÁZ-KERÜLET' SUPERINTENDENSE', PÉST MEGYE' TÁB-

LABIRÁJA' TISZTELETÉRE

MIDŐN

SUPERINTENDENSI

XXV-K. PAPI HIVATALÁBAN

50-k ESZTENDEJE A' PESTI H. V. GYŰLEKEZETBEN

AUGUSTUS 25-KÉN 1839-B. NAGY POMPÁVAL MEGINNEPELTETNEK

KÉSZITETT.

HEGEDŰS FERENCZ

N. KÖRÖSI H. V. LYCEUMBAN KÖLTÉSZET 'S SZÓNOKLAT-TANÍTÓ.

PESTEN,

NYOMTATTA FÜSKÚTI LANDERER LAJOS.

1839.

V E R S E

Magyar

ÉRTÉKELÉS

BÁTORI ÉS

III.

Magyar Királyság, Budapest, 1919. évi. Augusztus 12. napján.

Ime Camoenáink üdvözlő dallal Elődbe
Szárnyalván, forrón tisztelnék — — —
— — — Néked jeles Ünnepet ülnek,
A' zengő néppel meg telt Egyházak örülnek.

Horváth Endre.

Magyar Királyság, Budapest, 1919. évi. Augusztus 12. napján.

Magyar Királyság, Budapest, 1919. évi. Augusztus 12. napján.

Magyar Királyság, Budapest, 1919. évi. Augusztus 12. napján.

Magyar Királyság, Budapest, 1919. évi. Augusztus 12. napján.

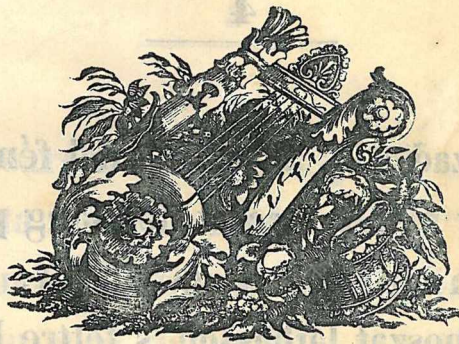
KNY-19-01360

1919

Magyar Királyság, Budapest, 1919. évi. Augusztus 12. napján.

1919

Tisztos Atyák rendében mondd ki az a' korosult agg?
Jámbor társi felett nemes arcza redőkkel elöntvébb
Hajfúrtók tejivel dusabb, mint mindenek ottan:
Még is erő tetemin, csöndes mosoly ömlik el arczán.
Habbal földre folyó reverenda kegyes viselői,
'S mindenek, a' kik láthatják, tisztelve csudálják.
Mondsza ki az? mondhassam majd utodimnak ezentúl,
Hogy látták szemeim Simeont a' vénet idónkben.

Solt, Kecskemét és Debreczen egymásközt vetekednek
Mindenik állitván, hogy ezen nagy Férjfi szülöttje;
Nem hátrál egyik is tüzesen vítatja övének:
Solt szól: én adtam Neki nap-sugarát legelőször.
Én vizet hoztam kis tekenöbe fürösztetni Ötet;
És bölcsője fölött éjjente naponta viraszték;
Adtam tápot erőre; erőt kis láb idegének;
Kis csecsemőből én szép gyermek korra növesztém:
Mért nem mondhatnám ez uton egyedül magaménak?
Tiszta jogom rendítlen, nincs ki jogomtól el üssön.

Szent igazad van: hogy te adál fényt testi szemének
 Kecskemét, ugy mond, arcját hév láng pírja elöntvén:
 De én gyújtottam lelkének tiszta világot;
 Melynél jót 's gonoszát láthasson 's tette hevüljön;
 Magvakat én szortam kebelébe; eszét tudományra
 Én költöttem; irányt éltének tűztem elébe:
 Mondsza tehát? nem elég ok é Őtet tartni enyimnek.
 És mennél nemesebb a' lélek agyagboli testnél:
 Annál főlségesbb a' lelki mocsoktalan élet:
 Így felsőbb jog enyim, nincs más jog erősb az enyimmél.

Debreczen egykedvün, — illetve habzo szakálát,
 Büszke bizottság ülven agg' arczára — imigy szóll:
 Adtatok oh igen is, gyerekim, fényt a' csecsemőnek,!
 De csak fényt, gyengét, mint hajnali Szürkület, és ti
 Voltatok ör-dajkák bölcsője körül, 's nevelétek.
 Ah! de ha így maradand, csak félszeg lesz vala abból.
 Én áltam mellé; tündér kebelembe vevém fel;
 Táraitam kinyitám, oszték életre valókat;
 Felmentem Vele a' tudomány nagy bérczire, onnan
 Meg mutatám mit az ó, közep és új kor teve és tesz;
 Hol vagynak kerubim, 's frigyszökrény, bévezetém Őt,
 A' Jehovát a' rettenetést hogy félve imádja.
 Szóval: az életnek könyvét kinyitottam Előtte;
 Ismeret országán biztos vezetőkre tanitván;
 Én nem fényt adtam: becses életet annyi időre;

Én nevelém tettekre hatalmas Férjfi, én.
 Mért kele hát vita köztünk részemen im' az igazság.
 Néma legyen minden, ki övének vallni akarja,
 Mert szálnyt sem adok jogaimbol: Ö szüleményem.!

Jámborok ah! titeket szép ügy serkente vitára,
 Mert Nagyok által emelkedik híretek is magasabbra.
 Ah! de szabad legyen énneken e' szent ügybe itélni,
 A' vitéz tiszta jogot kimutatni kinek — kinek épen:
 „Sólt hogy légyen: hogy mi Keckemét adta; de hogy ki
 Azt nagy Debreczen.“ Ök megszűntek ez óta vitázni. —

Délczegen a' mint nő szálás czédrusfa Libánon
 Törzsököt és derekát vassá edzette erőtelj:
 E' nagy Férjfi is úgy növe teljesedék meg erővel,
 Hogy dúló viharát a' sorsnak bizva ki állja.
 Lelke Szilárd, dicső tervekkel teli, és ha körülmény
 Engedi, Ö azokat szentül fogánitni hatalmas;
 Szelleme a' korról haladó; Fő elve javítani,
 'S újra teremteni azt, mit megjobbitni lehetlen.

Ily test- 's lélek-erővel dúsan lép ki világra.
 A' külhön miután Öt újra meg adta honának,
 Vallásunk szent papjai társulatokba vevék fel.
 Nem reverenda 's palást tették Öt tiszteletessé,
 Tettei Szerzének Neki tiszteletet, nevet és hirt.

T a s vala első hatásköre, 's késérté erejét meg.
 E' kicsiny egyházban rendet vitt, 's béke malasztját.
 Majd duna-mosta P a t a j kéré fel lelki atyául,
 Tudva karára van ott szükség; Ő engede tüstént.
 Évek alatt jó karba hozá azt, 's abba hagyá el.
 De mint szikla tetőn költ sas, viharokba születvén,
 Dörgedelem 's villám vesziből vágy szivni lehelést:
 E' nagy Férjfi aként vézről más vézre hatott fel,
 Még sem gyengülvén, idegői edződtek erőssé.
 Im P e s t romba dülő egyháza felett veri mejjét,
 Esd Istentől erőt végső szükségben hatalmast:
 Meghalgattatván: nem tőül küld vala Isten
 Választotti közül egyet, a' kím lelke nyugodt volt.
 E' nemtő vala e' nagy Eérjfiu. megjelen. ímé
 Kezd csudakép fejtödni penész kötelékeiből ki,
 Új életre idűl; becsett arczára mosoly lép.
 Márvány kösziklát megcsapta; ömöl vala a' víz,
 Hívei mit szomjukban üdvel hörpölgettek;
 Szent gyűlésekből kipirongata minden avatlant,
 — Mert oltár szarvát avatott illetheti tisztán —
 Áll ma ez egyház szép-tündöklőn a' haza szivén.

De az erényt egy kis gyújt-ponton hagyni, hibás tett:
 Főntebb kell helylyhetni hogy az nagy körbe forogjon,
 Eletadó Sugarit szélesb környékre lövelvén:
 Így lőn Fő pappá, a' szent közjóra világlóbb.

Fényt rá nem fő pólcza adótt, fényt annak is Ö ad.
 Rend egyházakat, a' papokat bélyegzi tekintet,
 A' rút visszavonás, 's érdem-maró ferde irigység
 Fő kormányja alatt békókba szoritva zajognak.
 Uj tanodák kelnek, vagy csak javítatnak alatta.
 Hogy ha egyéb tettet nem tesz vala, képes örökké
 Tenni nevét, 's uto-kort hozzá hálára le kötni:
 Hogy Fő oskola áll egyházi-megyénk kebelében;
 Hogy nevelők és gazdák képeztetnek, a' lelkes
 Telekiével páruult hó munkálati által.
 Ily szent tetteiben huszonöt már püspöki éve.
 Mellynek folyta alatt ragyogó nevek állnak előnkbe:
 Teleki, Rádai, Wartensleben társai Ennek
 Kormányzásban mind el haltanak oldala mellől.
 Él még TELEKI SÁMUELünk kormányon hatalmas
 A' buzgó, — a' rendszerető, — egyház kerületnek
 Terhét párhuzamos vállon vivő püspök Atyánkal,
 E' nagy Férjfi, 's jeles Püspök BÁTHORI GÁBOR.
 A' ki az Úr dolgában már fél századot éle:
 Nem csuda hát, ha redők szánták föl kellemes arczát,
 És ha halantékát hajfürtök ezüstje takarja.

Élj köztünk: még égb^{re} késztesen mai bűnünk.
 Egyház kormányát lelkes TELEKInkel igazgasd,
 Benné korunkra ható intézeteket tegyetek még:
 Így álland Sionunk büszkén renditlen alapon.
 Szép *) Temető kertedben a' holt életre talált, mert
 Sir-rázó szavaid komolyan dörgöttek utánna,
 'S kelt az azonnal: együtt elendsz velök oh dicső szónok!
 Isteni lelked idézte elő **) Türedelmi beszéded'
 Tiszta keresztyén-szellemed él tündöklőleg abban.
 Közre immozott tetteid áldva maradnak utánad;
 Itt marad óh neved is Hőzzád méltó gyerekekben:
 Nem halhat nekünk a Püspök BATHORI GÁBOR.

*) Fő tiszti Superint. Úr illy című munkája.

**) Ily című munka.